

Andrzej Kokowski

Stefankowice, gm. Hrubieszów, woj. zamojskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 16, 57

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ogółem przebadano 800 m². Stwierdzono znaczny stopień zniszczenia stanowiska. Zarejestrowano jedynie 27 obiektów. Wyróżniono 4 fazy osadnictwa:

- 1/ osada ludności kultury amfor kulistych,
- 2/ system obozowisk ludności z interstadium neolityczno-brązowego; chronologię jego określa komponent iwieński - faza IIa - IIIa wg systematyki kujawskiej,
- 3/ osada /1/ ludności kultury łużyckiej - stopień zniszczenia powoduje, iż nie sposób określić jej bliższej chronologii,
- 4/ osada ludności wczesnośredniowiecznej - faza E-F.

Nie zamierza się prowadzić dalszych badań.

STEFANKOWICE, gm.Hrubieszów
woj.zamojskie
Stanowisko 3

Uniwersytet Marii Curie-
Skłodowskiej w Lublinie
Zakład Archeologii Polski

Badania prowadził zespół pod kierunkiem mgr. Andrzeja Kokowskiego. Finansował Urząd Wojewódzki w Zamościu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej. Osada kultury strzyżowskiej.

W trakcie prowadzonych w 1982 roku badań AZP odkryto na terenie piaskowni znajdującej się w obrębie cypla wchodzącego w dolinę rzeki Strugi, naruszony grób z bransoletą miedzianą. Znajdował się on na dnie wyeksploatowanej już części kopalni, co pozwoliło przypuścić zachowanie się partii spągowych innych obiektów. W trakcie prac ratowniczych odsłonięto powierzchnię około 200 m² i obok wcześniej znanego grobu znaleziono jeszcze spągową partię jamy kultury strzyżowskiej.

Grób zawierał szkielet młodego osobnika leżącego prawdopodobnie w pozycji podkurczonej głową na S i twarzą na W. Na lewym ramieniu miał spiralną bransoletę z płaskiego pręta miedzianego a na prawym z okrągłego drutu. Przy nogach stało pięć naczyń silnie zniszczonych przez kopiących piasek. Grób zaklasyfikowano do kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej.

Przebadano jednocześnie profil piaskowni na długości około 100 m, nie odkrywając żadnych obiektów poza skupiskami ceramiki kultury strzyżowskiej występującej tuż pod humusem.

Prace nie będą kontynuowane.

STRACHÓW, gm.Lagiewniki
woj.wrocławskie
Stanowiska 2 i 2a

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materiałnej
Zakład Archeologii Nadodrza
we Wrocławiu